

00345/07/PL
WP 132
00345-01/07/PL
WP 151

**Opinia 2/2007 w sprawie informacji dla pasażerów na temat przekazywania danych
dotyczących przelotu pasażera (PNR) władzom Stanów Zjednoczonych**

przyjęta w dniu 15 lutego 2007 r.
i
poprawiona i zaktualizowana w dniu 24 czerwca 2008 r.

Grupa robocza została powołana na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE. Jest to niezależny organ konsultacyjny Unii Europejskiej do spraw ochrony danych i prywatności. Jej zadania są określone w art. 30 dyrektywy 95/46/WE i w art. 15 dyrektywy 2002/58/WE.

Sekretariat: Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa, Dyrekcja C (Sądownictwo cywilne, prawa i obywatelstwo), B-1049 Bruksela, Belgia, biuro nr LX-46 06/80.

Strona internetowa http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/index_en.htm

Streszczenie

Niniejsza opinia i załączniki do niej (najczęściej zadawane pytania i wzory ulotek informacyjnych) skierowane są do biur podróży, linii lotniczych i innych organizacji świadczących usługi przewozowo-turystyczne dla pasażerów podróżujących do i ze Stanów Zjednoczonych. Opinia ta wraz z załącznikami uaktualnia i zastępuje poprzednią opinię z dnia 30 września 2004 r. (WP97).

Obecne ramy prawne dla przekazywania danych PNR władzom Stanów Zjednoczonych stanowi umowa z lipca 2007 r.

Biura podróży, linie lotnicze i inne organizacje są zobowiązane do informowania pasażerów o przetwarzaniu ich danych osobowych; niniejsza opinia ma na celu udzielenie informacji i wskazówek wyjaśniających, kto musi udzielać jakich informacji, w jaki sposób i kiedy.

Pasażerowie muszą otrzymać informacje w momencie wyrażenia zgody na zakup biletu lotniczego oraz kiedy otrzymują potwierdzenie zakupu biletu.

W opinii zawarte są wskazówki co do udzielania informacji przez telefon, osobiście lub przez Internet.

Grupa robocza powołana zgodnie z art. 29 przygotowała wzory ulotek informacyjnych (załączniki do niniejszej opinii), tak aby ułatwić organizacjom udzielanie informacji oraz aby zapewnić spójność informacji udzielanych na terenie Unii Europejskiej.

Krótsza i najkrótsza ulotka zawierają skrócone informacje dla pasażerów na temat przekazywania ich danych organom amerykańskim oraz wskazanie, gdzie można znaleźć więcej informacji.

Dłuższa ulotka zawiera odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania oraz dodatkowe informacje na temat przetwarzania danych. Bardziej szczegółowo wyjaśnia, co obejmują dane o pasażerach, następnie zajmuje się danymi PNR. Ulotka zawiera również adresy internetowe, pod którymi można znaleźć obecnie obowiązującą umowę i inne dokumenty na ten temat.

Opinia 2/2007 w sprawie informacji dla pasażerów na temat przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) władzom Stanów Zjednoczonych

GRUPA ROBOCZA DS. OCHRONY OSÓB FIZYCZNYCH W ZAKRESIE PRZETWARZANIA DANYCH OSOBOWYCH

ustanowiona na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r.¹,

uwzględniając art. 29 i 30 ust. 1 lit. a) i ust. 3 tej dyrektywy,

uwzględniając swój regulamin wewnętrzny, w szczególności jego art. 12 i 14,

przyjmuje niniejszą opinię:

WPROWADZENIE

Po zamachach z 11 września 2001 r. Stany Zjednoczone przyjęły szereg ustaw i rozporządzeń, zgodnie z którymi linie lotnicze obsługujące loty na ich terytorium zobowiązane są do przekazywania administracji Stanów Zjednoczonych danych osobowych pasażerów i członków załóg, podróżujących do, z lub przez Stany Zjednoczone Ameryki. Władze Stanów Zjednoczonych nałożyły również na linie lotnicze obowiązek zagwarantowania Departamentowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ang. *Department of Homeland Security (DHS)*) elektronicznego dostępu do danych pasażerów zawartych w bazach danych dotyczących przelotu pasażera (ang. *Passenger Name Record (PNR)*) podróżujących do, z lub przez Stany Zjednoczone. Linie lotnicze, które nie spełnią tych wymagań, mogą liczyć się z wysokimi karami, a nawet z utratą praw do lądowania na terytorium USA, natomiast ich pasażerowie mogą być narażeni na opóźnienia przylotów do Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Europejskie przepisy pozwalające liniom lotniczym na przekazywanie danych PNR pasażerów zostały ustanowione decyzją Komisji Europejskiej z dnia 14 maja 2004 r., której towarzyszyło międzynarodowe porozumienie między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z dnia 28 maja 2004 r. Po unieważnieniu powyższych dwóch instrumentów przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w 2006 r. wspomnianą wyżej podstawę prawną zastąpiono najpierw tymczasową umową pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z dnia 16 października 2006 r., a następnie umową następczą, którą Unia Europejska podpisała dnia 23 lipca 2007 r., a Stany Zjednoczone – dnia 26 lipca².

¹ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31, informacje dostępne również pod adresem: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/index.htm

² Wszystkie dokumenty są udostępnione na stronie: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/thridcountries/index_en.htm

Umowa ta nie ma na celu wprowadzenia odstępstw ani zmian do prawodawstwa Unii Europejskiej lub jej państw członkowskich. W szczególności art. 10 i 11 dyrektywy nakładają na państwa członkowskie zobowiązanie do przekazania przez administratora danych odpowiednich informacji osobie, której dane mają być przetwarzane. Zobowiązanie administratora do przekazywania informacji osobie, której dane te dotyczą, wynika tym samym z ustawodawstwa krajowego przyjętego na podstawie dyrektywy. Grupa robocza zdaje sobie sprawę, że zobowiązanie do przekazania informacji osobie, której dane te dotyczą, spoczywa na administratorach danych i że powinno być to przeprowadzone zgodnie z ustawodawstwem krajowym, któremu podlegają.

Ponieważ wymóg przekazywania danych PNR ze strony USA dotyczy w podobny sposób wszystkich linii lotniczych, grupa robocza uważa, że istnieje realna potrzeba zapewnienia spójności informacji udzielanych pasażerom oraz czasu i sposobu ich przekazywania. Dlatego też grupa robocza w swojej opinii z dnia 30 września 2004 r. (WP 97) przygotowała standardowe ulotki informacyjne, zawierające wskazówki dotyczące informacji, jakie należy przekazać pasażerom podróżującym między UE a USA.

Grupa robocza jest zdania, że należy ponownie zająć się kwestią informacji przekazywanych pasażerom, z dwóch powodów: po pierwsze należy uaktualnić ulotki informacyjne z 2004 r., uwzględniając zmiany, jakie zaszły od tego czasu; po drugie linie lotnicze, biura podróży i komputerowe systemy rezerwacji ciągle jeszcze nie przekazują pasażerom lotów transatlantyckich w sposób konsekwentny i zadowalający informacji o gromadzeniu i przekazywaniu ich danych PNR. Dlatego też w niniejszej opinii grupa robocza zawarła również wskazówki dotyczące sposobu przekazywania tych informacji.

KTO POWINIEN PRZEKAZYWAĆ INFORMACJE?

Zgodnie z dyrektywą obowiązek przekazywania informacji osobom, których dane te dotyczą, spoczywa na administratorze danych. W przypadku danych PNR administratorem mogą być linie lotnicze (jedne lub kilka). Obowiązek przekazywania pasażerom informacji spoczywa również na biurach podróży i komputerowych systemach rezerwacji, co zostało wyjaśnione poniżej.

Linie lotnicze

Dane pasażerów są gromadzone i przetwarzane, tak aby linie lotnicze mogły wypełnić swoje zobowiązania przewozowe wobec pasażerów. Linie lotnicze decydują o tym, w jaki sposób i dlaczego dane osobowe są gromadzone, i tym samym stają się administratorem przetwarzającym dane. Dlatego też grupa robocza jest zdania, że informacje powinny być przekazywane przede wszystkim przez te linie lotnicze, które zajmują się sprzedażą biletów lotniczych.

Szczególnym przypadkiem jest wspólna rezerwacja miejsc (ang. *code sharing*) przez kilka linii lotniczych, kiedy lot wykupiony u jednego przewoźnika jest faktycznie obsługiwany przez innego. W takim przypadku z punktu widzenia ochrony danych grupa robocza uważa, że za decydującą, w jaki sposób i dlaczego dane są przetwarzane, należy uważać linię lotniczą, która dokonała rezerwacji i sprzedaży biletu lotniczego. Dlatego też powinna ona być uważana za administratora danych, na którym spoczywa obowiązek przekazywania informacji pasażerom.

Biura podróży

Zgodnie z przepisami prawa handlowego państw członkowskich biura podróży nie zawsze są uważane za przedstawicieli linii lotniczych, ale raczej za pośredników między pasażerami a liniami lotniczymi. Jednak również w takim przypadku do obowiązków pośrednika powinno należeć przekazywanie pasażerom dokładnych, jasnych i pełnych informacji co do warunków umowy. Dotyczy to również informacji na temat przetwarzania danych pasażerów przez władze Stanów Zjednoczonych. Zgodnie z wymaganiami zasad ochrony danych administrator danych powinien przekazać informacje przed zakupem biletu. W przypadku gdy bilet jest kupowany w biurze podróży, ma ono obowiązek przekazywania informacji pasażerom, ponieważ uznaje się, że występuje wówczas w imieniu przewoźnika, pośrednicząc w wypełnianiu nałożonych na niego zobowiązań. Dlatego też grupa robocza jest zdania, że informacje powinny być przekazywane przez biuro podróży, w przypadku gdy bilet kupowany jest za pośrednictwem takiego biura.

Komputerowe systemy rezerwacji

W niektórych przypadkach rezerwacja biletów jest dokonywana przez pasażerów za pośrednictwem komputerowych systemów rezerwacji (KSR), takich jak np. Amadeus. Argumentacja dotycząca biur podróży przytoczona powyżej odnosi się również do KSR. Dlatego również za ich pośrednictwem należy przekazywać pasażerom rezerwującym bilety na loty transatlantyckie informacje o gromadzeniu i przekazywaniu ich danych PNR.

KIEDY NALEŻY PRZEKAZYWAĆ INFORMACJE?

Grupa robocza jest zdania, że informacje muszą zostać przekazane pasażerowi najpóźniej w momencie wyrażenia przez niego zgody na zakup biletu.

Jest to zgodne z ogólną zasadą określoną w art. 6 dyrektywy, zgodnie z którą dane powinny być przetwarzane rzetelnie i legalnie. Wymóg rzetelności jest zawarty również w art. 10 i 11 w odniesieniu do informacji koniecznych, „*biorąc od uwagę szczególne okoliczności, w których dane są gromadzone, w celu zagwarantowania rzetelnego przetwarzania danych w stosunku do osoby, której dane dotyczą*”.

Nawet jeśli przekazywanie danych PNR stało się praktycznie warunkiem podróży do USA, pasażerowie będą świadomi, co to oznacza w odniesieniu do przetwarzania ich danych osobowych tylko jeśli zostaną o tym poinformowani przed kupnem biletu. Fakt, że dane te zostaną przekazane władzom USA, wykorzystane i udostępnione na potrzeby inne niż pierwotnie oraz przechowywane przez długi czas, jest ważnym elementem lotniczej umowy przewozowej, zwłaszcza, że pociąga za sobą naruszenie podstawowego prawa pasażerów do prywatności. Uświadamianie tego pasażerom przed zawarciem umowy jest zgodne z ogólną zasadą działania w dobrej wierze przy zawieraniu umowy.

Ponadto informacje te powinny być dostępne także po nabyciu biletu, na przykład w wiadomości potwierdzającej rezerwację biletu lub na ulotce dołączonej do biletu przy jego doręczeniu. Jest to konieczne, gdyż pozwala na uzyskanie przez pasażera informacji również w przypadku, kiedy rezerwacji dokonała w jego imieniu inna osoba (np. sekretarz/sekretarka).

JAKIE INFORMACJE NALEŻY PRZEKAZYWAĆ ?

Przekazywane informacje powinny zawierać – zgodnie z art. 10 i 11 dyrektywy – nazwę administratora, cele przetwarzania danych i wszelkie inne informacje „o ile takie dalsze informacje są potrzebne, biorąc od uwagę szczególne okoliczności, w których dane są gromadzone, w celu zagwarantowania rzetelnego przetwarzania danych w stosunku do osoby, której dane dotyczą”.

Decyzja co do treści informacji, tak jak sam obowiązek ich udzielenia, leży po stronie linii lotniczych będących administratorem danych, nie naruszając ustawodawstwa krajowego wdrażającego art. 10 i 11 dyrektywy ani uprawnień przekazanych organom nadzorującym ochronę danych w zakresie precyzowania wymagań dotyczących obowiązku udzielania informacji.

Tym niemniej, w trosce o ogólnoeuropejską spójność w tym względzie, grupa robocza przygotowała wzory ulotek informacyjnych dla pasażerów, które znajdują się w załączniku do niniejszej opinii³. Mają one na celu dostarczenie liniom lotniczym wskazówek na temat informacji, jakich należy udzielać pasażerom zgodnie z obowiązkiem nałożonymi przez ustawodawstwo krajowe wdrażające postanowienia dyrektywy.

Ulotka informacyjna dla pasażerów istnieje w trzech wersjach.

Wersja krótka (załącznik 1) ma na celu przedstawienie pasażerom skróconych informacji na temat przekazywania danych władzom USA, oraz umożliwienie im dotarcia do dalszych informacji na temat warunków przetwarzania danych.

Wersja dłuższa (załącznik 2) przedstawiona jest w formie odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania i zawiera więcej szczegółów na temat warunków przetwarzania danych. Jest ona odpowiednia w przypadku rezerwacji przez Internet lub w biurze (linii lotniczych lub w biurze podróży). W przypadku kiedy pasażerowie chcieliby dowiedzieć się więcej na temat przekazywania ich danych władzom USA, w ulotce podany jest link do międzynarodowej umowy w tej sprawie. W ulotce wskazuje się też na możliwość skontaktowania się z liniami lotniczymi w celu uzyskania bardziej ogólnych informacji na temat stosowanego przez nie trybu postępowania z danymi osobowymi.

Najkrótsza wersja (załącznik 3) powinna być wykorzystywana w przypadku rezerwacji telefonicznej, może też być drukowana na biletach.

Treść ulotek została uzgodniona na podstawie informacji udzielonych przez władze USA grupie roboczej i Komisji Europejskiej, a w szczególności na podstawie umowy UE-USA z lipca 2007 r. Celem ulotek informacyjnych jest więc przedstawienie jak najbardziej kompletnego i dokładnego obrazu sytuacji, jeśli chodzi o przetwarzanie danych PNR przez władze USA. Ulotki mogą wymagać kolejnych aktualizacji na podstawie informacji o zmianach w sposobie przetwarzania danych PNR przekazanych grupie roboczej i Komisji Europejskiej przez władze USA. Fakt istnienia wzorów ulotek nie zwalnia linii lotniczych z obowiązku dostarczenia pasażerom informacji bardziej dokładnych i kompletnych, jeśli takie są w ich posiadaniu.

³ Wersja z dnia 24 czerwca 2008 r., poprawiona i zaktualizowana.

JAK NALEŻY PRZEKAZYWAĆ INFORMACJE?

Decyzja co do sposobu przekazywania informacji leży w gestii tych, którzy mają obowiązek ich dostarczania, czyli linii lotniczych i biur podróży. W każdym wypadku informacje muszą być przekazywane w sposób, który zapewni pasażerom pełną wiedzę o tym, że ich dane PNR są gromadzone i przekazywane.

Aby pomóc w wypełnianiu zobowiązań wynikających z ustawodawstwa krajowego, grupa robocza chciałaby przedstawić pewne wskazówki na ten temat.

Rezerwacja w biurze podróży

Biura podróży powinny udostępniać pasażerom przynajmniej skróconą wersję ulotki w formie papierowej. Jeśli pasażerowie poproszą o dodatkowe informacje na temat przekazywania danych PNR, pracownicy biura powinni udostępnić im dłuższą wersję ulotki w formie papierowej.

Rezerwacja telefoniczna

Należy przeczytać pasażerom najkrótszą wersję ulotki (załącznik 3). Jeśli pasażerowie poproszą o dodatkowe informacje, linie lotnicze, biuro podróży lub inna organizacja powinny wskazać stronę internetową, na której można uzyskać dostęp do dłuższej ulotki lub poinformować, w jaki sposób można uzyskać jej papierową wersję.

Rezerwacja przez Internet

W takim przypadku możliwych jest kilka opcji. Ulotka krótsza powinna być prezentowana pasażerom automatycznie, tak aby nie musieli jej szukać. Można to zrobić, umieszczając ją na górze strony, na której wprowadza się dane osobowe podróżnego, lub w inny sposób, np. za pomocą tzw. wyskakujących okien (pop-up). Samo umieszczenie ulotki na stronie, do której dostęp pasażer uzyskuje poprzez wykonanie jakiegoś działania (np. klikając na link), czy też umieszczenie jej w ogólnej sekcji dotyczącej prywatności danych nie spełnia wymagań krajowego ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych.

Wykonanie dodatkowej operacji, np. kliknięcie na link, może być natomiast sposobem uzyskania dostępu do dłuższej ulotki. Link ten powinien znajdować się w treści krótszej ulotki. Dłuższa ulotka powinna być wyeksponowana i dostępna dla pasażerów na stronie internetowej co najmniej w taki sam sposób, jak ogólny cennik i warunki podróży.

Zgodnie z postanowieniami art. 30 ust. 1 lit. a) dyrektywy oraz w celu zapewnienia jednolitego stosowania krajowych przepisów dotyczących ochrony danych przyjętych w następstwie dyrektywy, krajowe organy nadzorujące ochronę danych będą zachęcać do korzystania z ulotek informacyjnych dla pasażerów. Będą one również nadzorować wypełnianie przez linie lotnicze, biura podróży i komputerowe systemy rezerwacji zobowiązań dotyczących przekazywania pasażerom lotów transatlantyckich informacji o gromadzeniu i przetwarzaniu ich danych PNR.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lutego 2007 r.

*W imieniu grupy roboczej
Przewodniczący
Peter Schaar*

Zmiany i aktualizacja

Bruksela dnia 24 czerwca 2008 r.

*W imieniu grupy roboczej
Przewodniczący
Alex Türk*

ANNEX I⁴

Ulotka zawierająca skrócone informacje na temat podróży między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi

Zgodnie z międzynarodową umową pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi, [nazwa linii lotniczych] przekazuje Departamentowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS) pewne informacje na temat podróży i rezerwacji (określane jako „dane dotyczące przelotu pasażera” lub „dane PNR”) na temat pasażerów podróżujących samolotami między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi

Władze amerykańskie wykorzystują te informacje w celu zapobiegania terroryzmowi i innym poważnym przestępstwom transnarodowym oraz ich zwalczania. Te oraz inne dane mogą być również porównywane z wykazami pasażerów stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa lotnictwa.

Dane będą przechowywane przez piętnaście lat i mogą być udostępniane innym organom. Okres przechowywania informacji dotyczących konkretnej sprawy lub prowadzonego dochodzenia może być dłuższy, tj. trwać do momentu ich zamknięcia.

Dodatkowe informacje można uzyskać, zwracając się do linii lotniczych lub biur podróży. [*linie lotnicze lub biuro podróży mogą w tym przypadku przekazać informacje zawarte w dłuższej wersji*] lub w dokumencie zawierającym najczęściej zadawane pytania, który ustanowiona na mocy art. 29 grupa robocza przyjęła w swojej opinii nr 132 (załącznik 2) [link do WP 132].

⁴ Wersja z dnia 24 czerwca 2008 r., poprawiona i zaktualizowana.

ZAŁĄCZNIK 2⁵

Najczęściej zadawane pytania na temat przekazywania władzom USA informacji dotyczących pasażerów, związanych z przelotami między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi

1. Jakiego rodzaju informacje o pasażerach będą przekazywane władzom USA?

Ustawodawstwo Stanów Zjednoczonych wymaga od linii lotniczych obsługujących loty do, z i przez Stany Zjednoczone (USA) dostarczania Departamentowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego USA (DHS) określonych danych o pasażerach w celu umożliwienia bezpiecznej podróży i zagwarantowania bezpieczeństwa kraju, poprzez przeprowadzenie uprzedniej oceny ryzyka w stosunku do pasażerów. Dane dotyczące pasażerów można podzielić na:

- dane dotyczące przelotu pasażera (PNR) – zawierają różnorodne informacje dostarczane w czasie rezerwacji lub przechowywane przez linie lotnicze bądź biura podróży, takie jak nazwisko pasażera, informacje kontaktowe, szczególne informacje na temat trasy podróży (np. data podróży, miejsce rozpoczęcia podróży i miejsce przeznaczenia, numer siedzenia oraz liczba sztuk bagażu), a także informacje dotyczące rezerwacji (np. nazwa biura podróży i dane dotyczące płatności, szczególnie żądania dotyczące posiłków lub wózków inwalidzkich) lub inne informacje (np. uczestnictwo w programie dla stałych klientów);
- dane pasażera przekazywane przed podróżą (ang. *Advance Passenger Information – API*) – zawierają głównie informacje z paszportu pasażera, które gromadzone są w trakcie odprawy. Informacje te są przekazywane przed przylotem organom kontroli granicznej. Są one również wykorzystywane do porównania nazwisk pasażerów z listą osób uznanych za stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa lotnictwa.

Najczęściej zadawane pytania dotyczą głównie danych PNR, które są regulowane zgodnie z międzynarodową umową podpisaną dnia 26 lipca 2007 r. między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi. Unia Europejska zapewni wypełnianie tych zobowiązań przez przewoźników lotniczych. [Nazwa linii lotniczych] musi zastosować się do tych wymagań.

W celu uzyskania wyczerpujących wyjaśnień na temat sposobu postępowania przez DHS z danymi PNR dotyczącymi przelotów między Unią Europejską (UE) a USA można zapoznać się z międzynarodową umową i towarzyszącym jej pismem DHS, opublikowanymi w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich L 204 z dnia 4 sierpnia 2007 r., dostępnym na stronie: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/pl/oj/2007/l_204/l_20420070804pl00180025.pdf

⁵ Wersja z dnia 24 czerwca 2008 r., poprawiona i zaktualizowana

2. Dlaczego moje dane PNR są przekazywane do USA przed podróżą do i ze Stanów Zjednoczonych albo przez Stany Zjednoczone ?

DHS wykorzystuje dane PNR dotyczące przelotów między UE a USA do następujących celów:

- zapobieganie terroryzmowi i zwalczanie terroryzmu oraz związanych z nim przestępstw;
- zapobieganie poważnym przestępstwom, w tym przestępczości zorganizowanej o charakterze transnarodowym i zwalczanie takich przestępstw, oraz
- zapobieganie unikaniu kary aresztu lub więzienia za przestępstwa wymienione powyżej.

Dane PNR mogą być w razie potrzeby wykorzystywane do ochrony żywotnych interesów osób lub do wszelkich postępowań karnych lub w inny sposób wymagany prawem.

3. Jakie ramy prawne obowiązują w odniesieniu do przekazywania danych PNR?

Na mocy aktu prawnego (United States Code, tytuł 49, sekcja 44909(c)(3) i jego przepisów wykonawczych (przejściowych) (Code of Federal Regulations, tytuł 19, sekcja 122.49b), każdy przewoźnik lotniczy obsługujący loty pasażerskie w zagranicznym ruchu powietrznym do lub z USA musi udostępnić DHS dane PNR, zebrane i przechowywane przez przewoźników w systemach rezerwacji lub kontroli odlotów.

W piśmie z dnia 26 lipca 2007 r. DHS przedstawił zasady dotyczące gromadzenia, wykorzystywania i przechowywania danych PNR. (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/pl/oj/2007/l_204/l_20420070804p100180025.pdf).

Zasady te dotyczą w szczególności:

- celów, do jakich wykorzystywane są dane PNR;
- udostępniania danych PNR osobom trzecim;
- rodzaju gromadzonych danych;
- dostępu pasażerów do danych i procedury składania skarg;
- egzekwowania;
- oficjalnego powiadamiania podróżnych;
- czasu przechowywania danych;
- przekazywania danych PNR;
- wzajemności; oraz
- przeglądu umowy.

Na podstawie zapewnień przedstawionych przez DHS Unia Europejska i Stany Zjednoczone zawarły międzynarodową umowę podpisaną w lipcu 2007 r.; Unia Europejska zadba teraz o to, aby przewoźnicy udostępniali dane PNR zgodnie z wymogami DHS.

4. Czy w ramach danych PNR przekazywane są dane szczególnie chronione?

Niektóre dane PNR uznane za „szczególnie chronione” mogą wchodzić w skład danych PNR przekazywanych DHS. Takie szczególnie chronione dane PNR obejmują niektóre informacje dotyczące pochodzenia rasowego lub etnicznego pasażera, jego poglądów politycznych, przekonań religijnych, stanu zdrowia lub orientacji seksualnej. DHS zobowiązało się, że nie będzie wykorzystywać żadnych szczególnie chronionych danych PNR, które otrzymuje oraz uruchomiło automatyczny program filtrujący, zasadniczo uniemożliwiający stosowanie szczególnie chronionych danych PNR.

Szczególnie chronione dane mogą być jednakże wykorzystywane w wyjątkowych przypadkach, np. gdy występuje zagrożenie życia osoby lub osoba ta znajduje się w poważnym niebezpieczeństwie.

5. Czy moje dane PNR będą udostępniane innym organom?

DHS może udostępnić dane PNR innym amerykańskim organom rządowym, odpowiedzialnym za zwalczanie terroryzmu, egzekwowanie prawa i zapewnianie bezpieczeństwa publicznego, do celów zapobiegania i zwalczania terroryzmu, przestępstw transnarodowych, i gwarantowania bezpieczeństwa publicznego (w tym kwestie zagrożeń, ucieczek, poszczególnych osób i określonych tras przelotu).

DHS może udostępniać dane PNR organom rządowym krajów trzecich, jedynie jeśli będą one miały na uwadze zamierzony cel wykorzystania informacji oraz będą w stanie zapewnić ich ochronę.

W przypadkach innych niż wyjątkowe wszelka wymiana danych powinna być zabezpieczona środkami ochrony danych porównywalnymi ze środkami określonymi w międzynarodowej umowie między UE a Stanami Zjednoczonymi.

6. Jak długo DHS będzie przechowywało moje dane?

Dane PNR będą przechowywane przez DHS przez piętnaście lat. Okres przechowywania informacji dotyczących konkretnej sprawy lub prowadzonego dochodzenia może być dłuższy, tj. trwać do momentu ich zamknięcia.

DHS rejestrować będzie wszelkie przypadki konsultowania danych PNR szczególnie chronionych i będzie usuwać te dane w ciągu trzydziestu dni od momentu realizacji celu, dla którego dana konsultacja się odbyła, o ile zachowanie tych danych nie będzie wymagane prawem. Zasadniczo w ciągu 48 godzin DHS powiadamiać będzie Komisję Europejską (DG JLS) o każdym przypadku konsultacji tego typu danych.

7. Czy mogę zażądać kopii moich danych PNR zebranych przez DHS i czy mogę wystąpić o skorygowanie dotyczących mnie danych PNR?

Każdy pasażer, niezależnie od obywatelstwa i kraju zamieszkania, może zażądać informacji na temat danych PNR dotyczących jego osoby i wystąpić o poprawienie ewentualnych nieścisłości.

Informacje o stosowanych przez DHS zasadach dostępu do danych i informacji osobowych można znaleźć na stronie internetowej http://www.dhs.gov/xfoia/editorial_0579.shtm. Dodatkowe informacje można uzyskać, kontaktując się z wydziałem FOIA w biurze ds. prywatności DHS:

FOIA
The Privacy Office
U.S. Department of Homeland Security
245 Murray Drive SW
STOP-0550
Washington, DC 20528-0550
Linia bezpłatna: +1-866-431-0486
Tel.: +1-703-235-0790
Faks: +1-703-235-0443
E-mail: foia@dhs.gov

Więcej informacji na temat polityki DHS w zakresie odwołań można znaleźć na stronie internetowej www.dhs.gov/trip.

Pomoc w składaniu wniosku można uzyskać, kontaktując się z krajowym organem ochrony danych. Wykaz tych organów można znaleźć [tutaj](#).

[odsyłacz do strony internetowej serwisu Europa z adresami krajowych organów ochrony danych:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/index_en.htm]

8. W jaki sposób mogę uzyskać dodatkowe informacje?

Więcej informacji o tym, w jaki sposób Państwa dane osobowe są przetwarzane, można uzyskać bezpośrednio od linii lotniczych.

Kontakt z [nazwa linii lotniczych]:

[...]

ZAŁĄCZNIK 3

Najkrótsza wersja, do wykorzystania w przypadku sprzedaży telefonicznej lub przeznaczona do umieszczenia na biletach

Odnosne przepisy wymagają, aby Państwa dane osobowe udostępniane były właściwym władzom na terytorium UE i poza nim. Więcej informacji można znaleźć na naszej stronie internetowej.